Kalendarz Misyjny

na 1928 rok

KSIĘŻA ORIONIŚCI
ZDUŃSKA WOLA

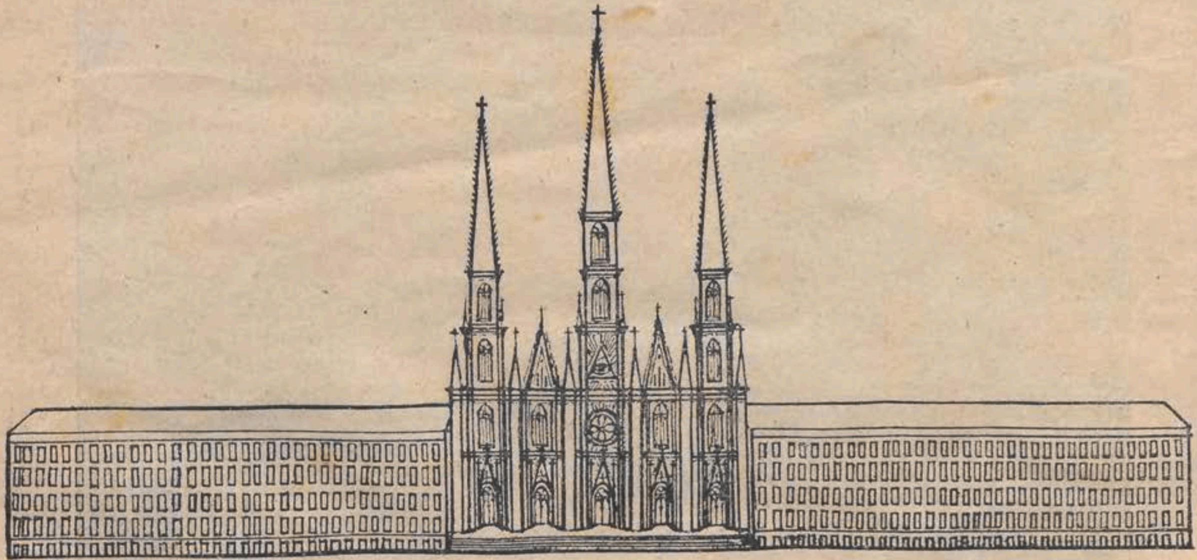

PUBLICZNA
· MIEJSKA BIBLIOTEKA
IM · LUDWIKA
WARYŃSKIEGO w ŁODZI ·

Luty.

Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki	Kalendarz słowiański	Słońca wsch g. m	Słońca zachód g. m.	Księżyca wsch. g. m.	Księżyca zachód g. m.
1	S.	Ignacego b. i m.	Zegota	7 45	16 38	12 07	8 35
2	C.	**N. M. P. Gromn.**	Miłosława	7 43	16 40	12 51	4 50
3	P.	Błażeja b. i m.	Scibór	7 42	16 42	13 47	6 56
4	S.	Weroniki Panny	Witosława	7 40	16 43	14 55	5 49
6.		Starozapustna. O robotach w winnicy. Mat. 20.					
5	N.	Agaty p. męcz.	Dobrochna	7 38	16 45	16 07	7 30
6	P.	Doroty p. męcz.	Bohdana bł.	7 37	16 47	17 22	8 01
7	W.	Romualda op. wyz.	Sulisław bł.	7 35	16 48	18 35	8 26
8	Ś.	Jana z Maty	Gniewomir	7 33	16 50	19 46	8 46
9	C.	Apolonji panny	Gorysława	7 31	16 52	20 55	9 03
10	P.	Scholastyki p.	Tomiła bł.	7 29	16 54	22 03	9 19
11	S.	Objawienie NMP.	Świętochna	7 27	16 55	23 06	9 34
7.		Mięsopustna. O różnej roli. Łuk. 8.					
12	N.	Modesta męcz.	Radzyn św.	7 25	16 57	—	9 51
13	P.	Katarzyny R.	Jordan św.	7 24	16 59	0 16	10 10
14	W.	Walentego kapł. m.	Niemir	7 22	17 06	1 23	10 31
15	Ś.	Faustyny męcz.	Szczęsław	7 20	17 02	2 31	11 00
16	C.	Juljanny p i m.	Milada b.	7 18	17 04	3 37	11 36
17	P.	Aleksego	Świętorad	7 16	17 06	4 38	12 23
18	S.	Symeona b. i m.	Wielosława	7 14	17 07	5 32	13 22
8.		Zapustna. Uzdrowienie ślepego. Łuk. 18.					
19	N.	Konrada wyzn.	Czcisława bł.	7 12	17 09	6 17	14 31
20	P.	Leona bw.	Lubomił	7 09	17 11	6 53	15 49
21	W.	Fortunata m.	Onosława	7 07	17 12	7 21	17 10
22	Ś.	*Popielec* Kat. ś. P.	Wrócisław	7 05	17 14	7 46	18 33
23	C.	Piotra D. i Flor.	Przeździsław	7 03	17 16	8 06	19 55
24	P.	Dzień przest.	Dzień przest.	7 01	17 18	8 26	21 18
25	S.	Macieja apost.	Bogusz	7 00	17 19	8 46	22 41
9.		Wstępna (postu) O kuszeniu P. Jezusa. Mat. 4.					
26	N.	Zygfr. b. i Wikt.	Sławodój	6 58	17 21	9 08	—
27	P.	Aleksandra bisk.	Mirosław	6 56	17 23	9 34	0 04
28	W.	Juljana i Leandr.	Wiarosława	6 54	17 24	10 05	1 25
29	Ś.	Romana opata †	Tworzymir	6 52	17 26	10 47	2 42

Marzec.

Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki	Kalendarz słowiański	Słońca wschód g. m.	Słońca zachód g. m.	Księżyca wschód g. m.	Księżyca zachód g. m.
1	C.	Albina b.	Budzisław	6 50	17 28	11 39	3 51
2	P.	Heleny wd. †	Radosław	6 48	17 29	12 42	4 46
3	S.	Kunegundy ces. †	Sławomiła	6 46	17 31	13 52	5 20
10.		Sucha (2 postu). O przemienieniu Pańskiem. Mat. 17.					
4	N.	Kazimierza w.	Kazimierza św.	6 43	17 32	15 05	6 03
5	P.	Gerazyma p.	Pokosław	6 41	17 34	16 18	6 30
6	W.	Marcjana b. m.	Wojsław	6 39	17 36	17 30	6 50
7	Ś.	Tomasza z Akw.	Bogowit bł.	6 36	17 37	18 40	7 08
8	C.	Jana Bożego w.	Miłogost	6 34	17 39	19 48	7 24
9	P.	Franciszki wd.	Mścisława	6 32	17 41	20 55	7 39
10	S.	40 męczenników	Bożesław	6 29	17 42	22 03	7 55
11.		Głucha (3 postu) P. Jezus wypędza djabła. Łuk. 11					
11	N.	Konstantyna w.	Ludosława	6 27	17 44	23 10	8 13
12	P.	Grzegorza W. p.	Światosz	6 25	17 46	—	8 33
13	W.	Katarzyny bon.	Niecisław	6 23	17 47	0 17	8 59
14	Ś.	Leona b., Matyl.	Bożena	6 20	17 49	1 24	9 30
15	C.	Klemensa Hofb.	Długomir	6 18	17 50	2 26	10 61
16	P.	Abrachama pust.	Ojcosław	6 16	17 52	3 22	11 03
17	S.	Gertrudy i Patr.	Zbigniewa	6 13	17 54	4 11	12 08
12.		Środopostna (4 postu). O nakarmieniu 5000 ludzi. Jan 6.					
18	N.	Gabrjela i Cyr.	Boguchwał	6 11	17 55	4 49	13 21
19	P.	*Józefa Oblub. N. M. P.*	Bohdan	6 09	17 57	5 20	14 41
20	W.	Klaucji i Euf.	Polemir	6 06	17 58	5 46	16 03
21	Ś.	Benedykta op.	Bogosław	6 04	18 00	6 08	17 28
22	C.	Katarzyny Szwed.	Godysław	6 01	18 02	6 28	18 52
23	P.	Wiktorji i Pel.	Czcimisław	5 59	18 03	6 48	20 18
24	S.	Tymoteusza m.	Zbisław	5 57	18 05	7 10	21 45
13.		Czarna (5 postu). O żydach, chcących Jezusa ukam. Jan 8.					
25	N.	*Zwiastowanie N.M.P.*	Lubomira	5 54	18 06	7 34	23 11
26	P.	Dyzmy i Eman.	Wiecysława	5 52	18 08	8 04	—
27	W	Jana Damasc. w.	Swiętobój	5 50	18 09	8 43	0 32
28	Ś.	Jana Kapistr.	Bohdar bł.	5 47	18 11	9 42	1 46
29	C.	Wiktor i Eust.	Krzesław	5 45	18 13	10 33	2 46
30	P.	Zozyma i Jana Kl.	Szukosław	5 42	18 14	11 42	3 34
31	S.	Kornelji i Balb.	Dobromira	5 40	18 16	12 54	4 08

Projekt Sierocińca Księży Orjonistów jaki ma powstać w Zduńskiej - Woli.

Ulica Złotnickiego w Zduńskiej " oli.

Kwiecień.

Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki	Kalendarz słowiański	Słońca wschód g. m.	Słońca zachód g. m.	Księżyca wschód g. m.	Księżyca zachód g. m.
14.		Palmowa (6 postu). O wjeździe P. Jezusa do Jeruzalem. Mat. 21.					
1	N.	Teodora M.	Zbigniew	5 38	18 17	14 07	4 36
2	P.	Franc. i Pawła	Sudomir	5 35	18 19	15 18	4 57
3	W.	Ryszarda	Mnożysław	5 33	18 20	16 28	5 15
4	Ś.	Izydora	Wratisła	5 31	18 22	17 37	5 30
5	C.	W elki Czwartek	Bożywój bł.	5 28	18 23	18 44	5 46
6	P.	Wielki Piątek	Świętobór bł.	5 26	18 24	19 51	6 01
7	S.	Wielka Sobota	Przesław	5 24	18 27	20 59	6 17
15.		O zmartwychwstaniu Pańskiem. Mark. 14.					
8	N.	**Wielkanoc**	Radosław	5 22	18 28	22 06	6 37
9	P.	**Poniedz. Wielkan.**	Dobrosław	5 19	18 30	23 13	7 00
10	W.	Ezechiela	Gorysław	5 17	18 31	—	7 29
11	Ś.	Leona W., p.	Jaromir	5 15	18 33	0 17	8 05
12	C.	Wiktor m., Dam.	Lobosław	5 11	18 34	1 15	6 53
13	P.	Hermenegilda m.	Przemysław	5 10	18 36	2 05	9 50
14	S.	Tybórcego, Walerj.	Myślimir	5 08	18 37	2 47	10 59
16.		1 po Wielkanocy (Przewodnia). O niewiernym Tomaszu. Jan 20.					
15	N.	Anastazji m.	Wacław bł.	5 06	18 39	3 20	12 13
16	P.	Lamberta b. m.	Nosisław bł.	5 03	18 41	3 48	13 33
17	W.	Rudolfa b., Aniceta	Krasisław	5 01	18 42	4 10	14 55
18	Ś.	Apolonjusza w.	Gościsław	4 59	18 44	4 30	16 20
19	C.	Tymona m.	Władymir	4 57	18 45	4 50	17 45
20	P	Wiktora, Ant.	Czesław	4 55	18 47	5 10	19 14
21	S.	Anzelma bisk.	Drogomił	4 53	18 48	5 33	28 43
17.		2 po Wielkanocy. O dobrym pasterzu. Jan 10.					
22	N.	Sotera m. i Teod.	Strzeżymir	4 50	18 50	6 01	22 10
23	P.	Wojciecha b. m.	Wojciech św.	4 48	18 52	6 36	23 31
24	W.	Fidelisa, Egberta	Jerzy św.	4 46	18 53	7 23	—
25	Ś.	Marka Ew.	Jarosław	4 44	18 55	8 21	0 39
26	C.	Kleta i Marc.	Spitymir	4 42	18 56	9 30	1 32
27	P.	Tertuljana	Bogufał	4 40	18 58	10 42	1 12
28	S.	Pawła od Krzyża	Żywisław	4 38	18 59	11 56	2 42
18.		3 po Wielkanocy. Maluczko a nie ulrzycie mnie. Jan 16.					
29	N.	Piotra m. i Hug. op.	Sogosław	4 36	19 01	13 08	3 04
30	P.	Katarzyny p.	Chwalisława	4 34	19 02	14 18	3 23

Maj.

Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki	Kalendarz słowiański	Słońca wschód g. m.	Słońca zachód g. m.	Księżyca wschód g. m.	Księżyca zachód g. m.
1	W.	Filipa i Jakóba ap.	Lubomir	4 32	19 04	15 27	3 38
2	Ś.	Zygmunta, Atan.	Witymir	4 30	19 05	16 34	3 54
3	C.	**Król. Korony Pol.**	Swiętosława	4 28	19 07	17 41	4 08
4	P.	Florjana, Moniki	Wieńczysław	4 26	19 08	18 48	4 24
5	S.	Piusa papieża w.	Cocisław	4 24	19 10	19 57	4 42
19.		4 po Wielkanocy. O odejściu do Ojca. Jan 16.					
6	N.	Jana w Ol. ap. i ew.	Gościwid bł.	4 21	19 11	21 04	5 03
7	P.	Domiceli p.	Ludomiła św.	4 20	19 13	22 10	5 30
8	W.	Stanisława biskupa	Stanisława św.	4 19	19 14	23 10	6 03
9	Ś.	Grzegorza z Naz.	Bożerad bł.	4 17	19 16	—	6 47
11	C.	Izydora rolnika	Cierpimir	4 15	19 17	0 03	7 40
10	P.	Mamerta b. w.	Ludowit	4 13	19 19	0 47	8 45
12	S.	Pankracego b.	Wszemił	4 12	19 20	1 22	9 55
20.		5 po Wielkanocy. O prawdziwej modlitwie. Jan 16.					
13	N.	Serwacego	Cichosław	4 10	19 22	1 50	11 11
14	P.	Bonifacego. Justyny	Dobiesław	4 09	19 23	2 13	12 30
15	W.	Zofji męcz.	Strzeżysława	4 07	19 25	2 33	13 50
16	S.	Jana Nepomucena	Wieńczysław	4 05	19 26	2 52	15 13
17	C.	**Wniebowst. P. J.**	Sławomił	4 04	19 27	3 11	16 39
18	P.	Feliksa, Erika	Wszesław	4 02	19 29	3 32	18 07
19	S.	Piotra, Celestyna	Krzesomyśl	4 01	19 30	3 57	19 36
21.		6 po Wielkanocy. O obietnicy zesłania Ducha św. Jan 15.					
20	N.	Królowej Apostołów	Bronimir	4 00	19 31	4 28	21 04
21	P.	Julji p. m. i Wiktora	Przesława bł.	3 58	19 33	5 10	22 21
22	W.	Faustyna, Emila	Wisława bł.	3 57	19 34	6 04	23 22
23	S.	Andrz. i Jul.	Budziwój	3 55	19 35	7 12	—
24	C.	Joanny w.	Tomira	3 54	19 37	8 25	0 10
25	P.	Grzegorza VII p.	Borysława	3 53	19 38	9 42	0 44
26	S.	Filipa N.	Więcymił	3 52	19 39	10 56	1 10
22.		7 po Wielkanocy. O zesłaniu Ducha św.					
27	N.	**Zielone Świątki**	Rusław	3 51	19 40	12 08	1 30
28	P.	**Poniedziałek św.**	Jaromir	3 50	19 41	13 17	1 47
29	W.	Marji Magd.	Boguchwała	3 49	19 43	14 25	2 02
30	S.	Ferdynanda króla †	Sulimir	3 48	19 44	15 32	2 16
31	C.	Anieli p., Petroneli	Bożesława	3 47	19 45	16 36	2 31

Wniebowstąpienie Pańskie.

Czerwiec.

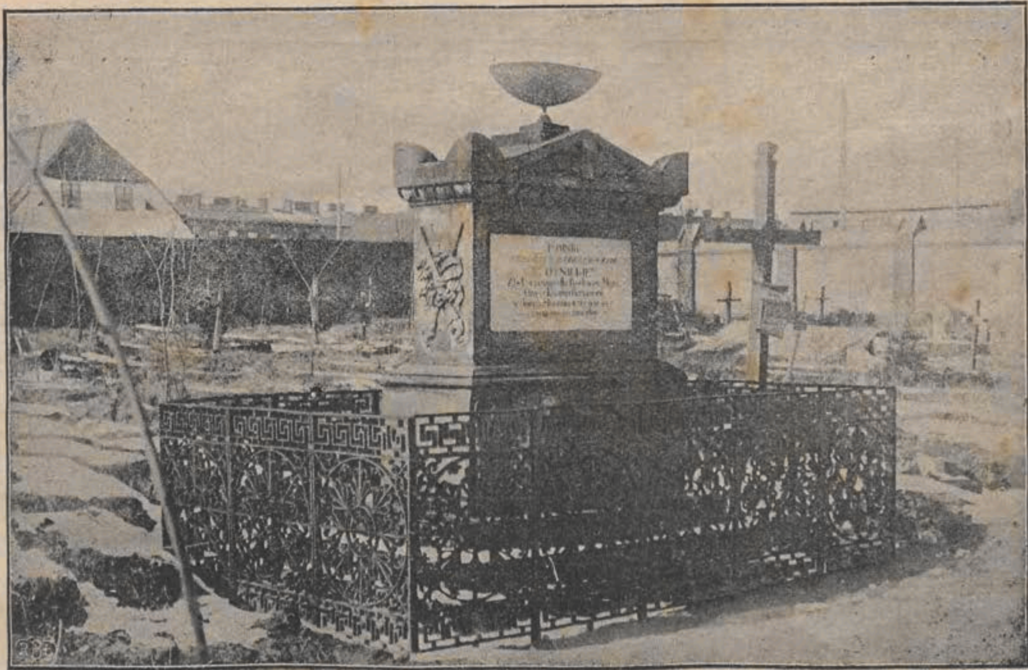
Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki	Kalendarz słowiański	Słońca wschód g. m.	Słońca zachód g. m.	Księżyca wschód g. m.	Księżyca zachód g. m.
1	P.	Jakuba b. w. †	Swiatopełk	3 46	19 46	17 47	3 49
2	S.	Marcelina, Bland. †	Ratysław	3 35	19 47	18 55	3 09
23.		1 po Ziel. Sw. (Sw. Trójcy). O władzy, danej Chryst. Mat. 28.					
3	N.	Erazma	Bratumiła	3 44	19 48	20 01	3 33
4	P.	Franciszka Car.	Lutomił	3 43	19 49	21 04	4 04
5	W.	Bonifacego b.	Dobromił	3 43	19 50	22 00	4 44
6	S.	Norberta b.	Cichomir	3 42	19 50	22 47	5 35
7	C.	**Boże Ciało**	Wisław bł.	3 42	19 51	23 24	6 36
8	P.	Medarda, Sewer.	Wyszosław	3 41	19 52	23 54	7 45
9	S.	Felicjana, Pelagji	Sławój	3 41	19 53	—	8 58
24.		2 po Ziel. Sw. O wezwaniu na wielką ucztę. Łuk. 14.					
10	N.	Małgorzaty król.	Bogumił św.	3 40	19 54	0 18	10 14
11	P.	Barnaby ap.	Radomił	3 40	19 54	0 39	11 32
12	W.	Eschylego, Jana	Wyszymir	3 39	19 55	0 57	12 51
13	S.	Antoniego z Pad.	Chotymir	3 39	19 55	1 15	14 12
14	C.	Bazylego b.	Przedzimir	3 39	19 56	1 34	15 36
15	P.	Wita, Modesta m.	Wit św.	3 39	19 57	1 56	17 04
16	S.	Benona b., Justyny p.	Budzimir	3 39	19 57	2 23	18 31
25.		3 po Ziel. Sw. O zgubionej owcy i o groszu. Łuk. 14.					
17	N.	Adolfa b., Jolanty	Drogomyśl	3 39	19 57	3 00	19 54
18	P.	Marka, Marcella	Długosław	3 39	19 58	3 47	21 05
19	W.	Gerwazego, Protaz.	Bożysław	3 39	19 58	4 49	22 02
20	S.	Sylwerego, Flor.	Bogna św.	3 39	19 58	6 02	22 41
21	C.	Alojzego Gonzagi	Domysław	3 39	19 59	7 20	23 11
22	P.	Paulina, Flawjusza	Broniwój	3 39	19 59	8 38	23 34
23	S.	Agrypiny p., Zen.	Wanda	3 39	19 59	9 62	13 53
26.		4 po Ziel. Sw. O obfitym połowie ryb. Łuk. 5.					
24	N.	Nar. św. Jana Chrz.	Janisław	3 40	19 59	11 04	—
25	P.	Wilhelma opata	Włastymił	3 40	19 59	12 13	0 09
26	W.	Jana i Pawła br.	Rozmysław	3 40	19 59	13 21	0 23
27	S.	Władysława kr.	Władysław	3 41	19 59	14 28	0 38
28	C.	Leona pap.	Zbroisław	3 41	19 59	15 35	0 55
29	P.	**Piotra i Pawła ap.**	Wyszomir	3 42	19 59	13 43	1 13
30	S.	Wspom. św. Pawła	Cichosława	3 42	19 59	17 51	1 36

S acja kolejowa w Zduńskiej - Woli.

Lipiec.

Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki	Kalendarz słowiański	Słońca wschód g. m.	Słońca zachód g. m.	Księżyca wschód g. m.	Księżyca zachód g. m.
27.		5 po Ziel. Św. O sprawiedliwości Faryzeuszów. Mat. 5.					
1	N.	Rumolda, Teodor.	Bogusław	3 43	19 59	18 56	2 05
2	P.	Naw. NMP., Oton.	Ojcomir	3 44	19 58	19 55	2 42
3	W.	Anatola, Heljod.	Miłosław	3 44	19 58	20 45	3 30
4	Ś.	Ireneusza, Józ. Kal.	Wielisław	3 45	19 57	21 20	4 28
5	C.	Anton. Zacc	Prokop	3 46	19 57	21 57	5 36
6	P.	Izajasza pror.	Izasław	3 47	19 56	22 24	6 48
7	S.	Cyryla i Metodego	Krasnoroda	3 48	19 56	22 45	8 04
28.		6 po Ziel. Św. O nakarmieniu 4000 ludzi Mar. 8.					
8	N.	Elżbiety, Eugen.	Chwalimir	3 49	19 55	23 03	9 21
9	P.	Weroniki, Mikoł.	Strachota	3 50	19 55	23 21	10 38
10	W.	7 Braci m. Aleks.	Radziwój	3 51	19 52	23 39	11 56
11	Ś.	Piusa pm., Pelagji	Olecha św.	3 52	19 53	23 59	13 17
12	C.	Jana G., Marc.	Tolimir b.	3 53	19 53	—	14 46
13	P.	Małgorzaty p.	Radomiła	3 54	19 52	0 23	10 06
14	S.	Bonawentury bw.	Dobrogost	3 55	19 51	0 54	17 29
29.		7 po Ziel. Św. O fałszywych prorokach. Mat. 7.					
15	N.	Rozesł. ś. Apostoł.	Radosław	3 56	19 50	1 34	18 44
16	P.	Szkaplerza N.M.P.	Dzierżysława	3 57	19 49	2 28	19 47
17	W.	Aleks., Marcel.	Dzierżykraj	3 59	19 48	3 37	20 35
18	Ś.	Szymona z Lipn.	Unisław	4 00	19 47	4 53	21 09
19	C.	Wincentego z Pauli	Wodzisław	4 01	19 46	0 13	21 35
20	P.	Czesława, Hieron.	Czesław	4 03	19 45	7 31	21 56
21	S.	Daniela, Praksedy	Stosław	4 04	19 44	8 46	22 13
30.		8 po Ziel. Św. O niesprawiedliwym szafarzu. Łuk. 16.					
22	N.	Marji Magdaleny	Bolesława	4 05	19 43	9 57	22 29
23	P.	Apolinarego bm.	Zelisław	4 07	19 42	11 07	22 43
24	W.	Franc., Kryst.	Lubomira	4 08	19 40	12 15	22 59
25	Ś.	Jakóba, Krzyszt.	Sławosz	4 10	19 39	13 23	23 17
26	C.	Annny, matki N.M.P.	Mirosława	4 11	19 38	14 31	23 39
27	P.	Pantal., Aurelji	Wszebór	4 13	19 36	15 39	—
28	S.	Wiktora, Inoc.	Świętomir	4 14	19 35	16 45	0 05
31.		9 po Ziel. Św. O zburzeniu Jerozolimy. Łuk. 19.					
29	N.	Kunegundy p.	Cierpisława	4 16	19 35	17 46	0 38
30	P.	Abdona, Julity m.	Ludomir	4 17	19 32	18 40	1 22
31	W.	Ignacego Lojoli	Zdobysław	4 19	19 31	19 24	2 17

Grobowiec ś. p. Złotnickiego
założyciela Zduńskiej-Woli.

Sierpień.

Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki	Kalendarz słowiański	Słońca wschód g. m.	Słońca zachód g. m.	Księżyca wschód g. m.	Księżyca zachód g. m.
1	S.	Piotra w ok., F.	Rolisław	4 20	19 29	19 59	3 23
2	C.	N.M.P. Anielskiej	Swiatosława	4 22	19 28	20 28	4 35
3	P.	Znal. św. Szczep.	Letosław	4 24	19 26	20 50	5 52
4	S.	Dominika wyzn.	Ostromir bł.	4 25	19 24	21 09	7 09
32.		10 po Ziel. Sw. O faryzeuszu i celniku. Łuk. 18.					
5	N.	N.M.P. Snieżnej	Stanisł. św.	4 27	19 23	21 27	8 28
6	P.	Przemien. Pańskie	Chlebosław	4 28	19 21	21 45	9 46
7	W.	Kajetana w., Don.	Olech św.	4 30	19 19	22 03	11 06
8	S.	Cyrjaka, Emil.	Niezamyśl	4 31	19 18	22 25	12 27
9	C.	Romana, Juljana	Borys i Chl.	4 33	19 16	22 53	13 50
10	P.	Wawrzyńca	Wawrzyniec	4 45	19 14	23 28	15 13
11	S.	Tyburcego, Zuzan	Włodzimira	4 36	19 12	—	16 30
33.		11 po Ziel. Sw. O uzdrowieniu głuchoniemego. Mar. 7.					
12	N.	Klary P., Hilarji m.	Sława błog.	4 38	19 11	0 17	17 36
13	P.	Hipolita, Radegun.	Rosław	4 40	19 09	1 17	18 27
14	W.	Euzebjusza	Dobrowój	4 41	19 07	2 31	19 06
15	S.	**Wniebowz. N. M. P.**	Jacław św	4 43	19 05	3 50	19 36
16	C.	Rocha, Tarsyc.	Domorad	4 45	19 03	5 80	19 59
17	P.	Jacka w., Juljany	Miron św.	4 47	19 01	6 25	20 17
18	S.	Agapita m.	Bronisława	4 48	18 59	7 38	20 53
34.		12 po Ziel. Sw. O miłosiernym Samarytaninie. Łuk. 10.					
19	N.	Juljusza, Mar.	Bolesław	4 50	18 57	8 49	20 48
20	P.	Bernarda, Sam.	Sobiesław	4 51	18 55	9 59	21 03
21	W.	Joanny Fremiot.	Kazimira	4 53	18 53	11 08	21 20
22	Ś.	Tymot., Anton.	Radomił	4 55	18 52	12 16	21 40
23	C.	Filipa i Benicj.	Cichomir	4 56	18 50	13 25	22 04
24	P.	Bartłomieja ap.	Cieszymir	4 58	18 47	14 32	22 34
25	S.	Ludwika, Partycji	Namysław	5 00	18 45	15 35	23 13
35.		13 po Ziel. Sw. O dziesięciu trędowatych. Łuk. 17.					
26	N.	N.M.P. Jasnogórskiej	Włastymira	5 01	18 43	16 31	—
27	P.	Przen. r. ś. Kazim.	Przedzisław	5 02	18 41	17 20	0 03
28	W.	Augustyna, Aleks.	Wyszomir	5 05	18 39	17 58	1 05
29	S.	Ścięcie św. Jana	Racibor błog.	5 06	18 37	18 28	2 15
30	C.	Róży Lim., Fel.	Szczęsny św.	5 08	18 35	18 54	3 32
31	P.	Rajmunda, Paul.	Świętosław	5 10	18 33	19 14	4 51

Jeden z najpiękniejszych obrazów włoskich wyobrażający hwałę N. Marji Panny.

Wrzesień.

Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki	Kalendarz słowiański	Słońca wschód g. m.	Słońca zachód g. m.	Księżyca wschód g. m.	Księżyca zachód g. m.
1	S.	Bronisławy, Idziego	Dzierżysław	5 11	18 31	19 32	6 11
36.		14 po Ziel Św. O służeniu Bogu i Mamonie. Mat. 6.					
2	N.	Stefana kr. węg.	Czcibóg	5 13	18 29	19 50	7 32
3	P.	Zenona. Euf. p.	Przesława św.	5 15	18 27	20 08	8 53
4	W.	Rozalji i Róży Wit.	Rościsława	5 16	18 24	20 29	10 16
5	S.	Wawrzyńca, Just.	Wodzisław	5 18	18 22	20 55	11 40
6	C.	Zacharjasza	Drogowit	5 20	18 20	21 27	13 03
7	P.	Anastaz.. Reginy	Domosława	5 21	18 18	22 11	14 21
8	S.	*Nar. N. M. P.*	Radosława	5 23	18 16	23 07	15 30
37.		15 po Ziel. Św. O wskrzeszeniu młodzieńca z Naim. Łuk. 7.					
9	N.	Gorgonjusza	Sobiebór	5 25	18 12	—	16 25
10	P.	Mikołaja z Tol.	Władybój	5 26	18 11	0 15	17 07
11	W.	Prota, Jacka	Iścisław	5 28	18 09	1 31	17 38
12	S.	Walerjana, Gwid.	Radzimir	5 30	18 07	2 50	18 02
13	C.	Filipa, Aleks.	Chronisław	5 31	18 05	4 06	18 21
14	P.	Podw. św. Krz.	Ziemomysł	5 33	18 03	5 20	18 38
15	S.	Nikodema Em.	Budzimił	5 35	18 01	6 32	18 53
38.		16 po Ziel Sw. O uzdrowieniu opuchłego. Łuk. 14.					
16	N.	Kornela. Euzebji	Sedzisław	5 36	17 58	7 42	19 08
17	P.	Piętn. św. Franc.	Drogosław	5 38	17 56	8 52	19 24
18	W.	Józefa z K., Zofji	Dobrowit	5 40	17 54	10 02	19 42
19	S.	Januarego Konst. †	Krzepimir	5 41	17 52	11 11	20 04
20	C.	Eustachego, Zuz.	Myślisław	5 43	17 50	12 18	20 32
21	P.	Mateusza ap. ew. †	Bożydar	5 45	17 47	13 23	21 06
22	S.	Tomasza z W. †	Zelimir	5 47	17 45	14 23	21 51
39.		17 po Ziel. Sw. O najprzedniejszem przykazaniu. Mat. 22.					
23	N.	Lina m. Tekli p.	Bogusława	5 48	17 43	15 13	22 47
24	P.	NMP. od wyk. niew.	Homir	5 50	17 41	15.55	23 54
25	W.	Ładysława. Kleof.	Świętopełk	5 52	17 38	16 28	—
26	Ś.	Cyprjana. Justyny	Ładysław b.	5 53	17 36	16 55	1 07
27	C.	Przen. św. Stanisł.	Damian	5 55	17 34	17 17	2 25
28	P.	Wacława. Eust.	Wacław św.	5 57	17 32	17 36	3 46
29	S.	Michała Arch.	Dadzibóg	5 58	17 30	17 54	5 07
40.		po Ziel. Św. O uzdrowieniu powietrzem ruszonego. Mat. 9.					
30	N.	Hier., Ter. od Dz. J.	Imisław	6 00	17 27	18 12	6 30

Kościół parafjalny w Zduńskiej-Woli.

Październik

Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki	Kalendarz słowiański	Słońca wschód g. m	Słońca zachód g. m.	Księżyca wschód g. m.	Księżyca zachód g. m
1	P.	Reming., bł. Jana z D.	Znatyław	6 01	17 25	18 32	7 55
2	W.	Aniołów Str., Teof.	Stanimir	6 3	17 23	18 57	9 22
3	S.	Kandyda i Ew.	Siemian	6 5	17 51	19 26	10 48
4	C.	Franciszka Seraf.	Bratysław	6 7	17 19	20 07	12 11
5	P.	Placyda m.	Zasław	6 9	17 17	20 59	13 24
6	S.	Brunona. Rom.	Bronisław	6 10	11 14	22 05	14 25
41.		19 po Ziel. Św. O szacie godowej. Mat. 22.					
7	N.	Winc. Kadł., Marka	Rosława	6 12	17 12	23 19	15 90
8	P.	Laurencji, Pelagji	Wojsława	6 14	17 10	—	15 43
9	W.	Dionizego, Lud.	Dogomost	6 15	17 08	0 35	16 09
10	S.	Franc. B., Pauliny	Tomił	6 17	17 06	1 52	16 28
11	C.	Germana, Firmina	Dobromiła	6 19	17 04	3 06	16 45
12	P.	Maksymiljana	Grzmisław	6 21	17 02	4 18	17 00
13	S.	Edwarda, Dan.	Ziemisław	6 23	17 09	5 25	17 14
42		20 po Ziel Św. O uzdrowieniu syna król. Jan 4.					
14	N	Kaliksta, Ewar.	Dzierżymir	6 24	16 58	6 38	17 29
15	P.	Jadwigi, Teresy	Długosława	6 26	16 56	7 48	17 46
16	W	Saturnina, Flor.	Radzisław	6 28	16 54	8 57	18 06
17	S.	Wiktora, Małgorz.	Zytysława	6 30	16 52	10 06	18 31
18	C.	Łukasza, Tryfonji	Bratumił	6 32	16 50	11 13	19 02
19	P.	Piotra z Al., Pelag.	Ziemowit	6 33	16 48	12 14	19 43
20	S.	Jana Kant. Ireny	Budzisława	6 35	16 46	13 08	20 33
43.		21 po Ziel. Św. O dłużniku i złośliwym słudze Mat. 18.					
21	N.	Urszuli. Hilar	Daromiła	6 37	16 44	13 53	21 35
22	P.	Filipa bm., Korduli	Przybysława	6 39	16 42	14 28	23 45
23	W.	Ignacego. Teodora	Włastymir	6 41	16 40	14 57	22 59
24	S.	Rafała arch.	Siemisław	6 42	16 38	15 19	— —
25	C.	Chryzanta, Krysp.	Samomysł	6 44	16 36	15 39	1 17
26	P.	Ewarysta, Lucjana	Lutosław	6 46	16 34	15 57	2 38
27	S.	Sabiny. Florent.	Witomił	6 48	16 32	16 15	3 59
44		22 Ziel. Sw. O monecie czynszowej. Mat. 22.					
28	N.	Chrystusa Króla	Władybóg	0 50	16 31	16 33	5 24
29	P.	Zenobjusza, Narc.	Dalelił	6 52	16 29	16 56	6 51
30	W.	Edmunda	Przemysława	6 54	16 29	17 24	8 21
31	S.	Lucyji, Antonina	Godzimir	6 55	16 25	18 00	9 59

ŚW. JADWIGA
błogosławi synowi swemu Henrykowi Pobożnemu idącemu bronić ziemi ojczystej z wojskiem polskim przeciw dzikim hordom tatarskim.

Listopad.

Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki	Kalendarz słowiański	Słońca wschód g. m.	Słońca zachód g. m.	Księżyca wschód g. m.	Księżyca zachód g. m.
1	C.	**Wsz. Sw.** Juljany	Wacisław	6 57	16 24	18 49	11 11
2	P.	Dzień zaduszny	Witymir	6 59	16 22	19 53	12 18
3	S.	Huberta b., Sylwji	Chwalisław	7 01	16 20	21 07	13 10
45		23 po Ziel. Św. O wskrzeszeniu córki Jaira. Mat. 9.					
4	N.	Karola b., Modesty	Mściwój	7 03	16 19	22 24	13 47
5	P.	Zachar., Elżbiety	Stawomir	7 05	16 17	23 41	14 15
6	W.	Feliksa, Leonarda	Wszewład	7 07	16 15	— —	14 36
7	S.	Amaranta	Żyromir	7 09	16 14	0 56	14 53
8	C.	Gotfryda, Maura	Sędziwój	7 10	16 12	2 08	15 08
9	P.	Teodora, Ursyna	Bogodar	7 12	16 11	3 18	15 22
10	S.	Andrzeja z Aw.	Ludomir	7 14	16 09	4 28	15 37
46		24 po Ziel. Św. O dobrem nasieniu. Mat. 13					
11	N.	Marcina, Felic.	Spitosław	7 16	16 08	5 37	15 53
12	P.	5 Braci Polaków	Nowosław	7 18	16 06	6 46	16 11
13	W.	Stanisława Kostki	Wszerad	7 19	16 05	7 55	16 34
14	S	Józefata, Jukunda	Wodzimir	7 21	16 04	9 13	17 03
15	C.	Leopolda, Gertr.	Przebysław	7 23	16 03	10 06	17 40
16	P.	Edmunda, Otm.	adomir	7 29	16 01	11 03	18 27
17	S.	Salomei. Grzegorza	Zbisława	7 27	16 00	11 51	19 24
47		25 po Ziel. Św. O ziarnku gorczycznem. Mat. 13.					
18	N.	Anieli m. Rom.	Stanisław	7 28	15 59	12 29	20 30
10	P.	Elżbiety wd.	Drogomira	7 30	15 58	12 59	21 40
20	W.	Feliksa Wal.	Sędzimir	7 32	15 57	13 23	22 55
21	S.	Alberta b. w.	Sław	7 34	15 56	13 43	— —
22	C.	Cecylji, Filemona	Wszemiła	7 36	15 55	14 01	0 11
23	P.	Klemensa, Lukr.	Miłowój	7 37	15 54	14 17	1 29
24	S.	Jana od Krzyża	Darosław	7 39	15 53	14 35	2 50
48		26 po Ziel. Św. O okropnem spustoszeniu. Mat. 24.					
25	N.	Katarzyny P. i m.	Chwalimira	7 41	15 52	14 55	4 15
26	P.	Sylwestra op.	Lechosław	7 42	15 51	15 20	5 44
27	W.	Walerjana	Tomir	7 44	15 50	15 51	7 14
28	S.	Grzegorza III p.	Gościsław	7 45	15 49	16 34	8 43
29	C.	Saturnina	Przemysł	7 47	15 49	17 33	10 00
30	P.	Andrzeja, Justyny	Ludosław	7 48	15 48	18 45	11 02

Sąd ostateczny.

Grudzień.

Dni		Kalendarz rzymsko-katolicki	Kalendarz słowiański	Słońca wschód g. m.	Słońca zachód. g. m.	Księżyca wschod g. m.	Księżyca zachód g. m.
1	S.	Eiig. b.. Natalji		7 [illegible]	15 47	21 06	11 4
49		1 Adwentu O znakach na niebie i ziemi Łuk. 21.					
2	N.	Bibjanny, Aurelji	Szulisława	7 51	15 47	21 26	12 18
3	P.	Franciszka Ksaw.	Wiślimir	7 53	15 46	22 44	12 42
4	W.	Barbary, Piotra	Lubomiła	7 54	15 46	23 58	13 00
5	S.	Anastaz., Krysp.	Spitosława	7 55	15 45	— —	13 16
6	C.	Mikołaja b. i w	Jarogniew	7 57	15 45	1 08	13 31
7	P.	Ambrożego	Ludomyśl	7 58	15 45	2 19	13 45
8	S.	**Niep. Pocz. NMP.**	Boguwola	7 59	15 45	3 27	14 00
50		2 Adwentu. O Janie we więzieniu. Mat. 11					
9	N.	Leokadji. Waler.	Wyszosława	8 00	15 44	4 36	14 17
10	P.	NMP Loret., Julji	Radzisława	3 02	15 44	5 45	14 38
11	W.	Damazego, Sab.	Woimir	8 03	15 44	6 53	15 05
12	S.	Aleksandr., Djon.	Wolidar	8 04	15 44	7 59	15 40
13	C.	Łucji p. m.. Otylji	Władysława	8 05	15 44	8 58	16 23
14	P.	Izydora, Spiryd.	Sławibór	8 06	15 44	9 48	17 17
15	S.	Wiktora, Waler.	Wol mir,	8 07	15 45	10 30	18 21
51		3 Adwentu O świadectwie św. Jana. Jan 1.					
16	N.	Euzebjusza, Albina	Zdzisława	8 08	5 45	11 02	19 30
17	P.	Łazarza, Florjana	Zyrosław	8 08	15 45	11 28	20 42
18	W.	Oczek. NMP.	Wszemir	8 09	15 45	11 48	21 56
19	S.	Tymot., Urbana †	Mścigniew	8 10	15 46	12 06	23 11
20	C.	Teofila. Julj.	Bogumiła	8 10	15 46	12 22	— —
21	P.	Tomasza, Sewer. †	Tomisław	8 11	15 46	12 38	0 27
22	S.	Zenona. Honorj.†	Drogomir	8 11	15 47	12 56	1 46
52		4 Adwentu. O rządach Tyberjusza. Łuk. 3.					
23	N.	Wiktorji, Magd.	Słowimira	8 12	15 47	13 17	3 10
24	P.	Adama i Ewy	Godysława	8 12	15 48	13 45	4 37
25	W.	**Boże Narodzenie**	Grzymisława	8 13	15 49	14 20	6 06
26	S.	**Szczepana p. m.**	Wróciwój	8 13	15 49	15 12	7 30
27	C.	Jana ap. i ew.	Radomyśl	8 13	15 50	16 18	8 41
28	P.	Młodzianków mm.	Godzisław	8 13	15 51	17 36	9 30
29	S.	Tomasza K.	Gosław bł.	8 14	15 52	19 00	10 15
53		O Symeonie i Annie. Łuk. 2.					
30	N.	Sabina, Eugen.	Ludomił	8 14	15 53	20 23	10 43
31	P.	Sylwestra pap.	Lasota	8 14	15 54	21 41	11 05

Swięty Marcin przejęty współczuciem oddaje biednym ostatni płaszcz.

Ks. Dr. August Hlond.
Prymas Polski, Arcybiskup Metropolita
Gnieźnieński i Poznański.

O Prawdziwym Kościele.

Stanie się jeden Pasterz i jedna owczarnia (Jan 10, 16.)

Wyraz Kościół, w biblijnem znaczeniu, z języka greckiego i łacińskiego używany, oznacza zgromadzenie, zwołanie, zebranie. Kościół w Nowym Zakonie oznacza **zgromadzenie wiernych**, których Bóg przez Syna swego Jezusa Chrystusa powołał dla czci Imienia swego świętego na ziemi i w niebie.

W rozleglejszem znaczeniu Kościół jest to świątynia, w której Bóg przemieszkuje, a aniołowie i ludzie, złączeni miłością w Bogu, czczą i wielbią Go na wieki. W Kościele są połączone z Chrystusem różne jego stany: ludzie na ziemi przez, wiarę, miłośc, ofiarę i sakramenta stanowią **Kościół wojujący** i ludzie, którzy zeszli z tego świata w łasce Bożej, lecz jeszcze Boskiej sprawiedliwości się nie wypłacili stanowią **Kościoł cierpiący**, a błogosławieni i aniołowie w niebie stanowią **Kościół tryumfujący**.

W ściślejszem znaczeniu teologowie nazywają Kościół społeczeństwem tychże takramentów, pod rządem prawych pasterzy, a mianowicie rzymskiego Papieża.

Czy Jezus Chrystus założył Kościół?

Jest rzeczą niewątpliwą i nieulegającą zaprzeczeniu, że po dziś dzień istnieje na świecie Kościół prawdziwy, którego założycielem jest Jezus Chrystus a który zwiemy Kościołem Rzymsko-katolickim.

„A Ja tobie (Piotrze) powiadam, iżeś ty jest opoka; a na tej opoce zbuduję Kościół mój; a bramy piekielne nie zwyciężą go. I tobie dam klucze Królestwa niebieskiego.

Jezus Chrystus wybrał 12 apostołów, zlał na nich władzę i posłannictwo otrzymane przez Ojca i uczynił to w ten sposób, że w Jego imieniu i wskutek Jego zlecenia mieli na przyszłość wykonywać władzę kapłańską, nauczycielską i pasterską nad wiernymi. „Jak mnie Ojciec posłał, tak i Ja was posyłam" (Jan 20, 21) „kto was słucha Mnie słucha kto wami gardzi, Mną gardzi" (Łuk 10, 16). Z pomiędzy apostołów wybrał Piotra, uczynił go swym namiestnikiem na ziemi i nadał mu najwyższą kościelną władzę i godność. Jezus Chrystus rozporządził, aby wszyscy inni apostołowie i wierni zwierzchnictwo Piotra nad sobą uznawali, aby tym sposobem w Jego Kościele była jedność i zgoda : aby wszyscy wierni Chrystusowi tworzyli jedną całość, jedno ciało, społeczeństwo czyli jeden Kościół. „Stanie się jeden Pasterz i jedna owczarnia" (Jan 10, 16) „ Jeden pan, jedna wiara, jeden chrzest" (Efez 4, 5).

Ten Kościół przez Pana Jezusa ustanowiony jest widzialny, ma cechy czyli znamiona Kościoła prawdziwego i Boskiego i tylko ten jeden kościół daje rękojmię zbawienia.

Jakie są znamiona prawdziwego Kościoła Chrystusowego?

Prawdziwy Kościół powinien być: 1) jeden, 2) święty, 3) apostolski 4) katolicki czyli powszechny.

W jaki sposób Kościół prawdziwy ma być jeden?

W nauce t.j. wszędzie powinien głosić te same prawdy wiary i moralności i wszystkie narody mają wierzyć w te same artykuły wiary. Jeden — w Sakramentach tak co do ich liczby i ich własności.

Jeden — co do kierownictwa i władzy pozostającej w głowie kościoła, czyli sterniku niewidzialnym Jezusie Chrystusie, jako też w widzialnym, którym jest prawowity następca św. Piotra na stolicy rzymskiej. (Mat. 16, 18, Efez. 4, 2—7).

W jaki sposób Kościół prawdziwy jest święty? Świętym jest w swej głowie, a głową tą jest Jezus Chrystus, w swym urządzeniu i organizacji i w członkach, które otrzymały łaskę świętości, w chrzcie i odpuszczeniu grzechów, w ofierze Mszy św. odprawianej na całym świecie. (Efez. 5, 26 Mat. 1, 11).

W jaki sposób Kościół prawdziwy jest apostolskim? Nauka jego pochodzi od Chrystusa i apostołów i jest jedna i ta samą po wszystkie wieki, nauczyciele tej nauki pochodzą w nieprzerwanej kolei od apostołów. (Efez. 2, 20). Dzieje apostolskie 14, 22, Żyd, 5, 4).

Głosi się bowiem po całym świecie i trwa w nieprzerwanej kolei począwszy od apostołów i wszyscy ludzie winni się trzymać i wyznawać naukę Kościoła prawdziwego jeśli chcą być zbawieni; zawsze uczy i wszędzie uczy Kościół prawdziwy to, w co kazał wierzyć, wykonywać i głosić Chrystus Pan swym apostołom. (Mat. 28).

Co sądzić o różnych kościołach wród nas istniejących?. Ponieważ Pan Jezus założył tylko jeden Kościół, więc wszystkie inne wiary wymyślone przez ludzi czyli sekty, które pod względem artykułów wiary są sobie przeciwne i nie mające cech prawdziwego Kościoła, prowadzą ludzi na manowce i nigdy zbawienia duszy zapewnić nie mogą.

Prawdziwym Kościołem Chrystusowym jest tylko Kościół Rzymsko— Katolicki, ponieważ został przez samego Jezusa Chrystusa założony i ma wszystkie cechy prawdziwego Kościoła.

Kościół Rzymsko — Katolicki jest jeden w swej głowie, czyli sterniku, Papieżu rzymskim, jeden w swej nauce i Sakramentach świętych, dla tego wyłącza wszystkich tych, którzy się wyłamują z tej jedności przez Chrystusa Pana ustanowionej i niechcą przyjąć wszystkich prawd przez Kościół ogłoszonych i do wierzenia podanych. Kościół Rzymsko — Katolicki jest **świętym**, ponieważ świętym jest założyciel Jezus Chrystus, nauka i Sakramenta wiodą do świętości. Dowodem tego są zastępy Świętych Pańskich, których świętości dowodzą liczne cuda za przyczyną Boga przez nich zdziałane.

Kościół Rzymsko — Katolicki jest apostolskim, gdyż uczy tylko te prawdy jakie apostołowie nauczali i może udowodnić, że rządcy kościoła, biskupi są w prostej linji następcami apostołów.

Kościół Rzymsko — katolicki jest powszechnym, gdyż od czasów apostolskich zawsze, bez przerwy istniał, nie zginął i nie zginie, i istnieć będzie, jak Chrystus zapowiedział po wszystkie wieki. Jest on rozpowszechniony po całym świecie, jego nauka wszędzie się głosi i dla wszystkich pokoleń i narodów jest zbawienną.

Stąd też wynika, że Kościół Rzymsko Katolicki jest tylko prawdziwym Kościołem Chrystusowym. On tylko ma Ducha św. który mu udziela ducha prawdy, i nieomylności. O nim tylko powiedzieć można „Otóż będę z wami aż do końca świata" i „bramy piekielne nie przemogą go". On tylko daje rękojmię zbawienia, inne zaś wiary ludzkie, nadające sobie nazwę chrześcijańskich nie są prawdziwe nie są przez Chrystusa Pana ustanowione i niemogą wykazać wszystkich cech prawdziwego Kościoła, dla tego swoich wyznawców prowadzą na manowce do zguby wiecznej, nie do zbawienia.

Czy każdy członek Kościoła Katolickiego może być zbawionym? Tylko dobrzy i mający zasługę szczerej wiary i dobrych uczynków mogą liczyć na zbawienie, martwe zaś i zgniłe członki nie. Dobrymi i żywymi członkami Kościoła Katolickiego są ci, co silnie wierzą w to, co Kościół do wierzenia podaje, życie swoje stosują do przepisów wiary i połączeni są z Chrystusem węzłami miłości. Zły katolik żyjący uporczywie w grzechu,

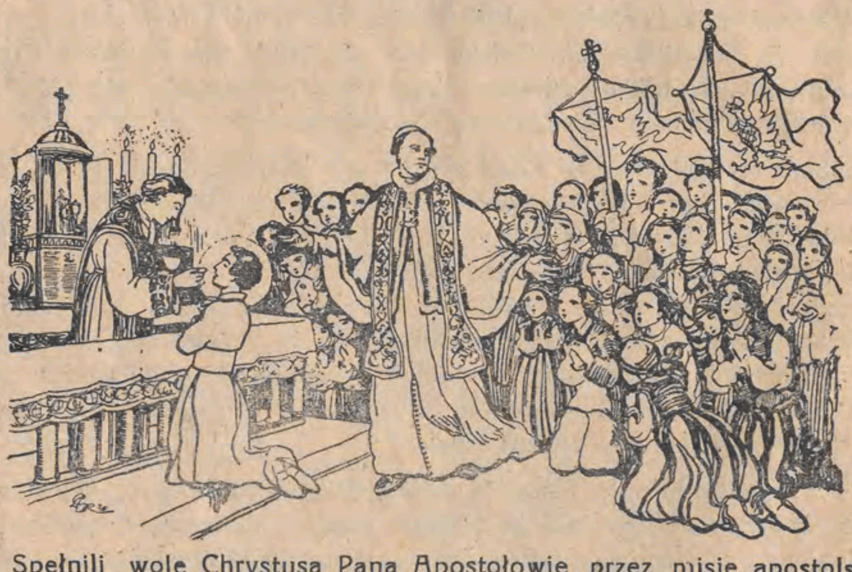
straszny kiedyś zda rachunek przed sądem Bożym za nadużycie łask, jakiemi go Bóg obdarzył.

Co sądzić o tych co nie są członkami Kościoła katolickiego i o nim nie wiedzą.

Kościół katolicki zawsze uczył, że tylko grzech i zła wola wyklucza z królestwa Bożego, ale nie nieświadomość i brak sposobności poznania prawdy. Kto przeto bez własnej winy, czy to wskutek urodzenia, czy wychowania jest członkiem fałszywego kościoła, ale przekonany jest, że nie jest w błędzie, albo też usilnie szuka prawdy i do niej szczerze tęsskni, a przytem chętnie pełni wolę Bożą, ten może być zbawionym. Nie jest on wprawdzie członkiem kościoła, z Sakramentów św. łask nie czerpie, ale mając dobrą wolę i szczere chęci może z Kościołem być połączony w duchu miłości. Ci zaś co umyślnie i złośliwie zamykają oczy na prawdę i uporczywie trzymają się zdala od Kościoła, ci tylko są straceni.

O MISJACH.

Zbawiciel Świata Jezus Chrystus rzekł do Apostołów: **„Idąc, nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna i Ducha św. nauczając je chować, wszystko com wam przykazał"** (Mat. 28, 19).

Spełnili wolę Chrystusa Pana Apostołowie przez misje apostolskie, t. j. rozeszli się w rozmaite strony, ucząc i nawracając. Spełniając te same misje następcy Apostołów w Kościele Katolickim i spełniać będą ustawicznie.

Nazwa — Misje — pochodzi od wyrazu łacińskiego **missio — posłanie**.

Początek misji odnieść można do samego Chrystusa. Pan Jezus posłannictwo nauczania spełnił, wysłał uczniów swoich do apostołowania, ustanowił Kościół św. Kościół katolicki spełnia misje apostolskie przez ciągłe nauczanie ludu i wskazywanie mu drogi do nieba, za pośrednictwem biskupów i kapłanów.

Misje nasze odbywają się w łonie Kościoła i nazywają się **misjami parafjalnemi,** zależą one na wysłaniu kapłanów przez Biskupa do parafji. Kapłani wezwani do głoszenia słowa Bożego przez kazania i katechezy są misjonarzami czyli posłańcami, otrzymującymi wezwanie od swej zwierzchniej władzy duchownej, działającej z woli i polecenia Chrystusa.

Misje parafjalne mają na celu przywieść grzeszników do zastanowienia się nad sobą, wzruszając ich sumienie, wprowadzić na drogę prawą i pojednać ich z Bogiem i bliźnimi. Misje parafjalne także obojętnych chrześcijan usiłują pobudzić do gorliwości w służbie Bożej, a obowiązkowych, religijnych, pobożnych w dobrem życiu utwierdzić.

Łatwo stąd zrozumieć, jakie pożytki misje parafjalne przynoszą. Wiadomo że dobre obyczaje utrzymują w rodzinach, pokój i porządek, zapewniają im byt trwały i pomyślność. Z rodzin społeczeństwo, się składa i ze szczęścia rodzin chrześcijańskich dobro i szczęście publiczne całego kraju wypływa.

Przy dobrych obyczajach dokazać można wszystkiego, bez nich i najlepsze prawa nic nie dokażą, tak ścisły zachodzi związek między porządkiem moralnym i politycznym. Obyczaje stoją znowu na podwalinie wiary, która umysłami i sumieniem ludzi kieruje.

Z wiary świętej płynie do serc ludzkich ta moc, bez której prawo ludzkie nie ma dostatecznej pobudki do wykonania. Tym sposobom misje, podnosząc wiarę i obyczaje ludu, utrzymują go w posłuszeństwie władzom państwowym, są szkołą prawdziwego postępu i dźgwinią dobrobytu krajowego, dla tego przez mądre rządy misje zawsze popierane były, a tylko przez nieprzyjaciół Kościoła wzbraniane.

Pan Jezus powiedział: „Idąc, nauczajcie wszystkie narody" dla tego misje odbywają się nazewnątrz Koscioła katolickiego w krajach obcych chrześcijańswu i nazywają się misjami zagranicznemi.

Misjonarze wysłani do krajów pogan i niewiernych znoszą najtrudniejsze koleje życia, wszelkie prześladowania, a częstokroć przelewają krew męczeńską za św. Wiarę. Kościół katolicki troszczy się o zbawienie dusz wszystkich ludzi, wysyła na misje kapłanów aż na krańce świata i w tym celu tworzy domy misyjne, kongregacje, zakony. Cała historja Kościoła katolickiego nie jest czem innem, jak historją misji. W Kościele katolickim misje trwają od początku chrystjanizmu i trwać będą do końca czasów.

Małe Dzieło Opatrzności Boskiej.

Małe Dzieło Opatrzności Boskiej, jak wszystkie dzieła Boże, miało początek bardzo skromny i ukryty. Powstało u stóp Najświętszej Dziewicy w kościele katedralnym w Tortonie i pod okiem ks. Mons. Bandi, podówczas biskupa Tortony, w jego własnym pałacu biskupim.

Zamieszczona fotografja przedstawia rozdawanie nagród po ukończeniu roku szkolnego w obecności Ich Ekselencyj: ks. Hugina Bandi, Biskupa Tortony ks. Piotra Berdutti. Biskupa Vigerano.

Ks. Orione, jeszcze jako kleryk, mając poruczony od Rektora Seminarjum nadzór nad zakrystją katedralną, począł tam gromadzić kilkunastu chłopców w celu uczenia ich katechizmu. Uczących się przybywało z każdym dniem, więc pomyślał o urządzeniu sali, w której w krótkim czasie mogło się pomieścić więcej niż 400 chłopców. W tym celu ks. biskup Bandi odstąpił ogród i kilka pokoi w swojej siedzibie biskupiej.

Po dwu latach, aby przyjść z pomocą powołaniu do stanu kapłańskiego ubogich chłopców, otworzył pierwszy dom w San Bernardina, na przedmieściu Tortony. W rok potem wynajął od Zarządu miasta duży lokal, będący dawniej klasztorem Klarysek; tutaj otworzył Instytut ze szkołą elementarną i gimnazjum, które wkrótce się zapełniły.

Z czasem lokal ów został całkowicie przerobiony na dom mieszkalny w którym Małe Dzieło ustaliło swoją siedzibę i jest obecnie Domem Macierzystym, mając przyległy obok kościół św. Michała.

Ks. Alojzy Orjone
w otoczeniu młodych murzynòw.

Ks. Orione jest tak skromnym kapłanem, że możnaby go napozór wziąć za jakiegoś nieznacznego wiejskiego proboszcza, a jednak już trzeci z rzędu Papież obdarza go najszczerszem zaufaniem. Jest on założycielem i pierwszym Superjorem Jeneralnym Zgromadzenia Opatrzności Boskiej prawdziwie cudownego dzieła, rozwijającego swą działalność (oprócz Włoch) także w Brazylji, w Argentynie, w Polsce i w Ziemi Świętej. Ile domów, kościołów, kolegjów, szkół przytułków, drukarń, zakładów rzemieślniczych, i wzorowych kolonji rolniczych jest zależnych od niego, nie sposób wyrazić, ponieważ jemu samemu nie przychodzi nigdy na myśl liczyć domy i instytucje, jakie Opatrzność Boska mu powierza. Opatrzność Boska wzbudza te dzieła, utrzymuje je i niemi kieruje. Ks. Orjone jest powolnem narzędziem w rękach Boga i niczem więcej być nie chce.

Generał z Biskupami Kongregacji.

Pustelnicy.

W roku 1899, z okazji licznej pielgrzymki do świątyni N. Serca Jezusowego w Stazzano, powstała nowa rodzina pokornych zakonników, pod nazwą: „Pustelnicy Opatrzności Boskiej", założona przez ks. Orione. Tłum pielgrzymów, liczący z górą 1500 osób, w pewnym momencie został pociągnięty wzrokiem ks. Orione i przez kilku ludzi, odzianych w szary habit, następnie przez J. E. ks. Bandi, Biskupa Tortony. Obrzęd był krótki, ale uroczysty: błogosławieństwo Biskupa zstąpiło na owych pokutników, którzy, wzgardziwszy światem, u stóp P. Jezusa zrzucili z siebie świecką odzież, aby poświęcić się modlitwie, milczeniu, zaparciu się i całkowitej ofierze z siebie, na puszczy Ś-go Alberta z Butrji.

Było ich trzech: brat Kolomban, brat Wincenty i brat Kajetan. Byli odziani w ubogą szatę, przepasaną sznurem. Tę odzież otrzymali z rąk ks. Orione, który zdawał się być promieniejącym i przepełnionym jakąś nadziemską radością. I nie jest przesadą twierdzić, że uczuł wówczas w duszy natchnienie, aby użyć tych sług Bożych do stworzenia Kolonij Rolniczych, gdzie wiele sierot znajdzie w nich przewodników i serce ojcowskie.

Wyszli ze świata i udali się w zacisze, aby poświęcić się modlitwie w dolinach i na górze Ś-go Alberta, tam na puszczy między dzikiemi skałami. Kiedy wieczór się zbliży, a dolina już zasypia w pokoju, wtedy święci pustelnicy wychodzą i przebiegają górskie ścieżki, zanosząc do nieba wieczorną modlitwę, podczas gdy gaje czernią grzbiety gór.

Misjonarki Miłosierdzia.

Siostry Kongregacji Opatrzności Boskiej znane są pod imieniem Misjonarek Miłosierdzia, które mają pod swoją opieką: ochronki, szkoły robót, przytułki dla starców i t. p. Praca tych Sióstr na obszernem polu miłosierdzia i wychowania daje już najlepsze rezultaty w Tortonie, w Genui

w Sebastiano Curone, w Rzymie, w Regio Calabria, w Magrecie (Modena), w Amenie (Nowara) i w innych jeszcze miejscowościach.

Wiele z nich jest rozsianych po różnych zakładach Synów Opatrzności Boskiej jako pracownice w kuchni, pralni i szwalni z korzyścią dla wielkiej liczby ubogich sierot.

Ale powstała jeszcze sekcja, albo powiedzmy lepiej pewna rodzina Sióstr Zakonnych, całkiem prawie nowa, boć zaledwie od kilku lat istniejąca, pod nazwą; Sióstr niewidomych. a w krótce ujrzymy także Siostry głuchonieme.

I rzeczywiście, dlaczego także niewidome i głuchonieme nie mogłyby stworzyć osobnej Kongregacji Sióstr, któreby je uszlachetniała duchowo i przez święte śluby zakonne i dała im ów pokarm wewnętrzny owe słodycze duchowne, któremi się upaja święta oblubienica Chrystusowa?

Tak mógł myśleć i rozważać ks. Orione u stóp Ukrzyżowanego.

Dom Misyjny M. D. O. B. w Polsce.

Ks. Orione mając w swej Kongregacji kilku kapłanów polaków, a ożywiony szlachetną życzliwością dla Polski, powziął myśl otwarcia domu misyjnego na ziemi polskiej. W tym celu wysłał w 1923 r. jednego z tych kapłanów do Polski, aby rozpoczął w swoim kraju pracę dla chwały Bożej i dla dobra najuboższej ludności. Mając więc błogosławieństwo O. Jenerała, a zachętę i poparcie ze strony ś. p. J. E. ks. Stanisława Zdzitowieckiego, Biskupa Dyecezji Włocławskiej kapłan ów w imię Boże zabrał się do dzieła i początkowo w ubogiem schronisku przy parafji w Zduńskiej-Woli zaczął gromadzić ubogą dziatwę i starszą młodzież, pragnącą poświęcić się sprawie misyjnej. Po roku trudów i niewygód w ciasnem schronisku rozpoczął budowę pierwszego Domu Misyjnego w Polsce pod wezwaniem Ś tej Trójcy na krańcach miasta Zduńskiej-Woli, na t. zw. „Frajszycy".

Miejsce prześliczne, jakby cudowną ręką Opatrzności Boskiej wybrane na ten cel, z pięknym ogrodem i placem do zabaw obok, wkró-

tce zmieniło się do niepoznania, bo tu, gdzie przedtem odbywały się tańce, pijaństwo i swawola, obecnie wznosi się wspaniały czteropiętrowy gmach z przyległą kaplicą i tu codziennie od świtu do nocy rozbrzmiewa teraz chwała Boża.

W krótce przybyło jeszcze z Włoch trzeh kapłanów, z których jeden — z ramienia O. Jenerała — pełni obowiązki Superiora, a dwaj inni pracują przy parafji w charakterze wikarjuszów. Widocznie Opatrzność Boska czuwa nad swem dziełem, bo oprócz życzliwości i pomocy materjalnej mieszkańców Zduńskiej-Woli, widać cudowną działalność w obudzaniu powołań dla sprawy misyjnej. Oto jeden z kapłanów świeckich z godnością kościelną prałata papieskiego opuścił parafję i wstąpił do kongregacji aby całkowicie poświęcić się pracy misyjnej, i już od roku tutaj przebywa pełniąc obowiązki prefekta w Państwowem Seminarjum Nauczycielskiem w Zduńskiej-Woli, a w Kolegjum wykłada młodzieży język polski i historję. Obecnie jest nas w tym Domu Misyjnym trzech kapłanów, dwudziestu kleryków, czterech braciszków i blisko dwustu wychowańców rozmaitego wieku, pobierających nauki świeckie.

Profesorowie i klerycy na wyższych studjach zagranicą. Siedzą: ks. Chwiłowicz założyciel zgromadzenia w Zduńskiej Woli, ks. Superjor i ks. prałat Kowalski.

Wybudowany został także osobny dom dla Sióstr przysłanych z Włoch przez ks. Orione, pod kierownictwem których wyrabiać się będą Siostry Misjonarki Polki, aby mogły pomagać w Domu Misyjnym, zaimując się kuchnią, pralnią. szwalnią i gospodarstwem domowem. W domu, nabytym przez Kongregację, przy parafji otwartą została pracownia robót kościelnych, gdzie dziewczęta z miasta za niewielką opłatą uczą się ręcznego haftu. W tym samym domu znajduje się „freblówka", gdzie maleństwa pod umiejętnym kierunkiem uczą się pierwszych zasad życia chrześcijańskiego i w poglądowy sposób rozwijają swój umysł do przyszłej nauki.

* * *

O otwarciu i poświęceniu kaplicy Domu Misyjnego pisze „Ziemia Sieradzka" w Nr. 45 z 1924 r. co następuje:

„W sobotę dn. 1 listopada r. b. w naszem mieście Zdnńskiej-Woli na Frajszycy odbyło się uroczyste poświęcenie kaplicy „Św. Trójcy" Domu Misyjnego. Poświęcenia dokonał delegat biskupi, ks. prałat Pogorzelski. dziekan z Sieradza. Na wezwanie ks. Rektora o godzinie 9-ej rano zebrały się w Resursie wszystkie cechy rzemieślnicze ze sztandarami i stąd udały się przed gmach Straży Ogniowej, gdzie zorganizowano liczne szeregi wspólnie ze Strażą i przy dźwiękach orkiestry strażackiej wszyscy udali się na miejsce uroczystości. Straż ogniowa musiała objąć silne posterunki i linkami robić szpalery przejściowe do kaplicy ze względu na wielki napływ ludności. Przed rozpoczęciem poświęcenia dzwonów i kaplicy, orkiestra strażacka odegrała pieśń „Serdeczna Matko". Po uroczystem poświęceniu i wszelkich ceremonjach ks. prałat Pogorzelski wygłosił wzniosłą naukę, nawołując wiernych do dalszych ofiar. Następnie ks. Rektor odprawił pierwszą Mszę św., podczas której chór Stowarzyszenia św. Cecylji wspaniale wykonał śpiewy przy akompanjamencie własnej symfonicznej orkiestry. Po sumie odbyła się procesja z Najśw. Sakramentem. O godz. 6-ej wieczorem odprawione zostały uroczyste nieszpory, na których psalmy w języku ojczystym odśpiewał chór Resursy Rzemieślniczej. Cała uroczystość była nadzwyczaj wzniosła, a łzy radości przemawiały w oczach uczestników, że Zduńska - Wola, dochodząc do 100-letniego jubileuszu swego istnienia, doczekała się nowych szkół i zakładów, i nowego kościoła. To też dzwony nowo poświęconej świątyni niech zadzwonią do serc wszystkich wiernych, aby każdy podążył ze swą ofiarą i przyczynił się do urzeczywistnienia budowy, z wielkim trudem rozpoczętej".

Wychowankowie Domu Misyjnego w Zduńskiej-Woli.

Dobra przyjaciółka.

W roku 1831 mieszkała w Rzymie poczciwa kobieta, która służyła Bogu wiernie i utrzymywała się z pracy rąk.

Nie zbrakło jej nigdy na niczem, aż do dnia w którym Bóg chciał wystawić wierność jej na próbę. Wskutek choroby, która ją długo trzymała na łożu boleści, nie mogła zapłacić czynszu za skromną izdebkę w której mieszkała. Po kilkakrotnem odroczeniu zapowiedział jej w końcu gospodarz, że w trzy dni musi się wynosić albo dobrowolnie albo przemocą. W tej ostateczności udała się biedna kobieta do kościoła Matki Boskiej „łaski pełnej" rzuca się do stóp Najświętszej Panny zmówiwszy kilka razy „Zdrowaś Marya" rzecze ze łzami:

— O Święta Matko Boża, prosiłam co dzień o chleb powszedni z ufnością, jak nas Syn Twój nauczył się modlić i aż do dnia dzisiejszego otrzymałam go. Ale teraz, ach niemam czem zapłacić za ubogą izdebkę i muszę ją porzucić. Cóż się ze mną stanie. Czyż Syn Twój pozwoli abym się błąkała bez dachu, On, który obiecał wiernym swym sługom udzielić rzeczy do życia niezbędnych.

Skończywszy modlitwy, otarła łzy i powracała do swego mieszkania, nie bez uczucia pewnej pociechy gdy zbliżając się do drzwi spostrzegła gospodarza idącego naprzeciw niej. Na widok tego człowieka zbladła i okropnie się przestraszyła, ale on uspokoił ją spojrzawszy okiem życzliwem i podając jej jakiś papier rzekł: — Wszystko już w porządku, oto pokwitowanie. Wasza przyjaciółka zapłaciła cały dług za was.

— Mój panie, — odrzekła kobieta zmieszana, — czy wolno mi zapytać co to za przyjaciółka moja, o której pan mówisz?

Jakaś majestatyczna postać, blaskiem słońca promieniejąca, mówiła mi, że wy ją znacie.

Na te słowa zdumiała się poczciwa kobieta, jak gdyby przed oczyma jej duszy stanął obraz widzenia niebieskiego.

— Ach panie — rzekła — ja nie mam przyjaciółki między bogatemi pankami tego świata; a to co mi pan mówisz o zapłaceniu mego długu, jest dla mnie prawdziwą tajemnicą. Ja nikomu nie mówiłam o nędzy do której doszłam, jak tylko do Boga i Najświętszej Panny. Idę właśnie z kościoła Panny Marji Łaskawej gdzie prosiłam Matkę Boską, by mi przyszła w pomoc.

Uderzony tem opowiadaniem gospodarz, nie wątpił wcale, że tą nieznajomą była Najświętsza Panna, a to tem bardziej, że monety złote, które od niej otrzymał miały wartość daleko wyższą jak monety które były w obiegu. Dał wspaniałą jałmużnę pobożnej kobiecie i nadal pozwolił jej mieszkać za darmo w swym domu.

(Schouppe II. 200).

Papież Pius X

Zjednał sobie uznanie swą prostotą i świętością i troszczył się wiele o podniesieniu religijności wśród narodów, a za hasło swych rządów wziął sobie słowa św. Pawła:
„Wszystko odnowić w Chrystusie".